

UNIVERSITATEA

SÂMBĂȚĂ, 11 FEBRUARIE 2023, 20:00
SUPERLIGA, ETAPA XXV
STADIONUL „ION OBLEMENCO”, CRAIOVA

CFR CLUJ

CEI MAI PERICULOȘI LEI SUNT CEI RĂNIȚI

Universitatea și CFR Cluj se întâlnesc în această seară, la Craiova, după ce ambele au pierdut în fața a două rivale importante, etapa trecută: Farul a învins Știința la Ovidiu, iar FCSB a bătut la Cluj. Se anunță așadar un derby al orgoliilor rănite, unul pe viață și pe moarte, în care sperăm ca atmosfera de pe Oblemenco să fie cea care va face diferența. Hai, oltenii, hai la meci! Doar când ne unim împotriva rivalilor și ne susținem necondiționat echipa putem învinge.

ZAJKOV:

A photograph of a soccer player, Gjoko Zajkov, in a light blue jersey with 'proxiMUS' and 'VL' logos, and red shorts. He is in the middle of a kicking motion on a green field, with a soccer ball at his feet. The background is a blurred crowd of spectators in a stadium.

**„M-a impresionat
meciul retur dintre
Universitatea
și Zorya...
Câteva luni
mai târziu,
când mi s-a zis
că am ofertă de la
Craiova, n-am ezitat
nici măcar un minut!”**

La doar 28 de ani împliniți chiar ieri (vineri, 10 februarie), **GJOKO ZAJKOV** este un tip mai matur decât alții la vârsta lui. L-a ajutat, crede el, și faptul că, la scurt timp după ce devenise major, și-a părăsit confortul țării natale, Macedonia, pentru că a primit o ofertă din Franța, de la Rennes. A trăit vara visurilor lui în 2021, când a participat cu Naționala țării sale la primul turneu final la care s-a calificat în toată istoria ei (Euro 2020). E mândru că a intrat astfel în istoria fotbalului din țara sa, dar e chiar și mai mândru de familia și de băiețelul lui. Doamnelor și domnilor, vă invităm să faceți cunoștință cu noul nostru fundaș, Gjoko.

Salut, Gjoko! Suporterii vor să te cunoască mai bine. Așa că te-am ruga să ne spui cum a fost copilăria ta și care au fost amintirile tale cele mai de preț.

Salut și bine v-am găsit! Am avut o copilărie foarte frumoasă, plină de amintiri plăcute. Eram un copil foarte vesel și jucăuș, toată ziua mi-o petreceam pe străzi sau prin parcuri, cu prietenii, jucându-ne tot felul de jocuri. Pot să spun că mi-a plăcut foarte mult și îmi lipsesc anii aceia.

Cum ți-ai început cariera de fotbalist? Erai deja un fan al Rabotnicki când ai început să joci acolo sau susțineai altă echipă din Skopje?

Am început fotbalul la Rabotnicki la vârsta de 8 ani. Mulți dintre prietenii mei mergeau deja la fotbal atunci, așa că am zis să încerc și eu, mai ales că îmi plăcea mult acest sport. La vremea respectivă nu eram fanul vreunui club din Macedonia, pentru că mă uitam doar la meciurile echipei naționale sau la meciurile din cupele europene ale echipelor de club locale.

Dar vreo echipă preferată din afara Macedoniei aveai? Și poate și un fotbalist preferat?

Da, din afara Macedoniei mi-a plăcut de la bun început Chelsea. La fel și la fotbalistul preferat, a fost același de la bun început: John Terry. Este un fundaș pe care îl admir foarte mult și de-a lungul timpului am încercat să mai „fur meserie“ de la el.

Cine era cel mai bun prieten al tău în copilărie? Sunteți prieteni încă?

Pot să spun că în general am prieteni vechi și statornici, da. Unul dintre ei se numește Oktaj, dar nu aș spune că este prietenul meu, ci mai degrabă fratele meu, pentru că suntem foarte apropiați.

Aveai doar 19 ani când ai plecat din Macedonia în Ligue I, ca să joci pentru Rennes. Cum te-a ajutat experiența de a juca în străinătate de la o vârstă atât de fragedă?

În primul rând, cred că datorită acestui transfer am avut multe de învățat și implicit am crescut mult mai ales ca om. Am învățat să-mi asum responsabilități și să am grijă singur de mine. Sunt foarte recunoscător soartei și lui Dumnezeu că mi-a oferit ocazia să învăț acest joc de la cei mai buni, pentru că de-a lungul timpului am jucat alături de fotbaliști foarte mari.

Care este cel mai important gol pe care l-ai marcat vreodată și de ce l-ai ales pe acela?

Cel mai important cred că este primul pe care l-am marcat vreodată. Și e atât de important pentru că s-a întâmplat să fie și în primul meu meci ca titular. În plus, am încheiat acel meci cu o victorie foarte importantă pentru Rabotnicki, la acea vreme.

Care este lucrul pe care l-ai reușit în viață de care ești cel mai mândru și pentru care te simți cel mai recunoscător?

Cred că ce mă face cel mai mândru este că am reușit să-mi fac părinții să fie mândri de mine, după toate sacrificiile și dificultățile

prin care am trecut împreună, de-a lungul vieții. Cel mai recunoscător sunt pentru că Dumnezeu mi-a dat ocazia să fiu și eu tată și, astfel, să văd lucrurile și din cealaltă perspectivă.

Ce a însemnat pentru tine și coechipierii tăi să puteți participa la Euro 2020, prima competiție importantă la care s-a calificat țara voastră? Cum era atmosfera în vestiar?

Participarea la Euro a fost cel mai mare succes din istoria țării și a Naționalei noastre, ceva incredibil. Pentru noi jucătorii, mai ales, a însemnat enorm, deoarece simțim că am devenit parte dintr-o istorie pe care de acum nu ne-o mai poate lua nimeni. Atmosfera din vestiar, vă dați seama, era incredibilă. Dar n-aș zice că doar în vestiar era așa, ci în toată țara. Au fost niște momente de care îmi voi aminti toată viața.

De ce te-ai hotărât să vii la Craiova și ce speri să reușești să faci aici?

Nu știam decât din auzite despre acest club până toamna trecută, când eram la Vorskla și am urmărit cele două jocuri ale

Universității contra Zoryei alături de toți colegii mei de la vremea aceea. M-a impresionat meciul retur, stadionul mi s-a părut superb, la fel și jocul echipei, și chiar din seara aceea am căutat puțin pe net despre club. Câteva luni mai târziu, când am primit un telefon și mi s-a spus că am o ofertă din partea Universității Craiova, nu am ezitat nici măcar un minut. Nici nu am așteptat să mi se spună detalii, am zis direct „da, știu acest club, știu că e grozav, vreau să merg!“.

Care sunt primele tale impresii despre fotbalul românesc, din ce ai văzut până acum?

Mi se pare un nivel bun, cu mulți jucători cu calități individuale evidente. Dar sunt încă la început, nu aș putea să-mi formeze încă o părere, aș vrea să apuc să și joc ceva înainte.

La mulți ani pentru vineri! (nota noastră – interviul a fost făcut joi, 9 februarie) Ce cadou îți dorești? Poate să joci sâmbătă?

(râde bucuros) Vă mulțumesc! E adevărat, e ziua mea vineri și

da, chiar la asta mă gândeam, că să îmi fac debutul și eventual să reușim și o victorie împotriva campioanei CFR ar fi cel mai frumos cadou pe care l-aș putea primi. Sunt încrezător că o putem face. Pe termen mai lung, ce îmi doresc cel mai mult este să fiu sănătos.

Ai venit la Craiova cu familia ta? Ne poți spune mai multe despre ei? Ce vă place să faceți împreună, în timpul liber?

Da, am venit aici alături de soția și de fiul meu. În timpul liber ne place să facem plimbări lungi, de obicei în natură, fie în afara orașului, fie în parcuri. Ne mai place să ne uităm și la filme, în general la documentare, iar joaca cu fiul nostru ne ocupă și ea o parte importantă din timpul rămas.

Îți mulțumim pentru cuvintele frumoase și te rugăm să le transmiți un mesaj suporterilor care vor fi sâmbătă pe stadion, împotriva CFR-ului.

Vreau să le mulțumesc că sunt alături de noi și ne sprijină. Sper că vor reuși și sâmbătă să ne dea acel plus de energie de care avem mare nevoie. Doar împreună putem realiza lucruri mărețe pentru istoria acestui club!

Pe viață și pe moarte

- 35 de meciuri s-au disputat între cele două echipe, de la revenirea în fotbal a Universității Craiova, în anul 2013. Dintre acestea, 15 au fost câștigate de CFR, 11 de Craiova, iar restul de 9 s-au încheiat la egalitate.
- Universitatea nu a pierdut în ultimele trei meciuri pe teren propriu contra campioanei, în care a reușit 2 victorii și un egal. Ultimul meci pe Oblemenco a fost de infarct, cu Roguljic marcând golul de 3-2 la ultima fază a meciului, în al șaselea minut de prelungiri. CFR nu a mai învins pe Oblemenco din 15 mai 2021, când reușea un 3-1 în fața formației pregătite, la acea vreme, de Marinos Ouzounidis.

- Conform statisticilor din acest sezon, Universitatea marchează cele mai multe goluri în prima jumătate a reprizei secunde, în timp ce CFR-ul dă randament maxim undeva între minutele 15 și 35 ale primei reprize.
- Eugen Neagoe are de învins un rival care i-a dat fiori în toată cariera de antrenor. Acesta are o singură victorie în cele 19 meciuri pe care echipele antrenate de el le-au disputat împotriva CFR-ului și a fost învins de 15 ori.
- Veteranul Ciprian Deac este cel mai bun marcator din meciurile directe, cu 5 reușite. Este urmat de Gustavo și Păun, fiecare cu câte 4 goluri marcate.
- Din cauză că au fost angrenați în mai multe competiții, jucătorii CFR-ului impresionează în ceea ce privește timpul petrecut pe terenul de joc, în acest sezon. Nu mai puțin de șase jucători au trecut de borna de 2500 de minute jucate: Camora, Deac, Boateng, Scuffet, Matias și Manea. De partea cealaltă, Craiova are în Screciu liderul de prezențe și de minute jucate (31 de meciuri, 2359 minute pe teren). Pe lângă Screciu, doar Lazar și Crețu au mai mult de 2000 de minute jucate.
- Cu 9 goluri înscrise, Andrei Ivan este golgheterul Universității în acest sezon. La CFR surprinde faptul că nu au niciun jucător cu mai mult de 5 reușite. Pentru Petrescu, „marcatorul” preferat este echipa. Acesta are trei jucători cu câte 5 reușite în lot (Deac, Malele, Janga), urmați de alți patru cu câte 4 goluri (Yuri, Manea, Muhar, Birligea).
- Cu un lot aproximat de site-ul transfermarkt ca valorând aproape 30 de milioane de euro, CFR-ul are nu mai puțin de 11 jucători cotați la cel puțin 2 milioane de euro valoare de piață: Burcă (lider valoric, cu 4 milioane euro estimare), Manea, Boateng, Debeljuh, Petrila, Yuri, Bordeianu, Scuffet, Muhar, Malele și Cvek. În tabăra noastră, singurul care sare de valoarea estimată de 2 milioane de euro este actualul căpitan al echipei, Andrei Ivan.

Campionii fazelor fixe... și ai României

- CFR Cluj s-a întărit cu 4 jucători în această iarnă. Trei dintre ei au venit liberi de contract: este vorba despre fundașul dreapta Andrei Peteleu, fundașul central Bogdan Țîru și atacantul croat Anton Maglica. Un singur fotbalist a fost cumpărat de campioana en-titre în pauza competițională: kosovarul Ermal Krasniqi. Acesta vine de la campioana din Kosovo, Ballkani, echipă cu care CFR-ul s-a întâlnit în grupele Conference League din acest sezon. Deși postul său preferat este cel de extremă stângă, kosovarul impresionează prin datele fizice, măsurând 1,88 metri înălțime. În meciul său de debut, victoria cu 3-0 de la Farul, Krasniqi a reușit un gol și o pasă de gol.
- CFR-ul a mai semnat cu un jucător la început de 2023, însă acesta va ajunge la club abia în vara acestui an. Este vorba despre Philip Otele, nigerianul care evoluează încă pentru UTA Arad. Intrat în ultimele 6 luni de contract, acesta a refuzat prelungirea cu Aradul și a semnat cu CFR un contract valabil de la începerea sezonului viitor. Președintele Cristi Balaj a mărturisit că au existat discuții cu UTA pentru ca Otele să vină la Cluj încă din această iarnă, însă cele două cluburi nu s-au înțeles la suma de bani pe care CFR-ul ar fi trebuit să o onoreze pentru ca Otele să-și încheie contractul actual mai devreme.

- Ne vizitează pe Oblemenco o echipă pe care Dan Petrescu a transformat-o în regina neîncoronată a fazelor fixe: jumătate dintre cele 38 de goluri înscrise de CFR în sezonul actual de Superliga au venit în urma unor astfel de faze. Dacă 6 dintre cele 19 goluri au fost marcate din penalty, restul de 13 au venit de pe urma momentelor de joc preferate ale lui Petrescu: cornererele.
- Dan Petrescu la conferința de presă dinaintea partidei: „La Craiova va fi la fel ca întotdeauna, un meci cu de toate. S-au întâmplat multe acolo în ultima vreme, goluri în ultimul minut, dramatism, meciuri cu intensitate maximă, echilibrate... Probabil va fi la fel, un meci foarte greu, cu un stadion plin și un adversar rănit după meciul cu Farul. Preferam să nu-i prindem într-un astfel de moment, pentru că așa am pățit și cu FCSB-ul.“
- Tot Dan Petrescu a anunțat la conferința de presă că nu are probleme de lot pentru meciul din această seară. Anunțul pare o veste foarte bună pentru oaspeții noștri, care au avut bătăi de cap în ultima vreme cu o accidentare mai veche a jucătorului lor cel mai important, Ciprian Deac. Acesta are ar fi jucat cu dureri tot mai mari, care l-au făcut să joace doar 90 de minute din cele 270 disputate de CFR de la reluarea campionatului. Totuși, Deac pare în revenire, după ce nu a jucat deloc în primul meci al anului, cu Farul, apoi a intrat câte o repriză cu Voluntari, respectiv FCSB.

1 februarie 1991, o dată care se cere amintită și înțeleasă

Toate stemele folosite de Universitatea Craiova în cei 75 de ani de existență sunt și au fost întotdeauna în posesia Clubului Sportiv

Din obișnuință, în acest program de meci, dar și în alte publicații similare, cluburile de fotbal și suporterii lor își amintesc în general de datele unor victorii istorice. Nu este cazul datei de 1 februarie 1991, când mai degrabă a avut loc o înfrângere a fotbalului craiovean. Una cu consecințe extrem de importante pentru istorie, însă, pentru că arată cum între 1991 și 2013 Universitatea Craiova practic nu a existat, cel puțin juridic vorbind.

Nu există dubii în ceea ce privește istoria clubului nostru: acesta și-a încetat activitatea pe 1 februarie 1991 și și-a reluat-o abia în vara lui 2013. Emoțional și declarativ, e adevărat că fanii Universității au privit proaspăt înființata (la acea vreme) FC U Craiova drept o continuatoare a Științei. Din punct de vedere legal, însă, este clar: stema și palmaresul Universității Craiova nu au părăsit niciodată clubul mamă. În urma ordinului de ministru nr. 4162, secția de fotbal a Clubului Sportiv își înceta activitatea la final de ianuarie 1991. În ordin se specifică clar cuvântul „încetare”, nefiind prevăzut nicidecum un eventual transfer sau o reorganizare într-o nouă entitate. În același timp, se înființează Fotbal Club

Universitatea Craiova, o echipă nouă, cu certificat de naștere în 1991, care nu a făcut niciun demers să preia stema și palmaresul de la deținătorii de drept.

Între 1991 și 2011, așadar, timp de 20 de ani, oltenii au „înfiat” și considerat a lor o echipă care, juridic și genetic (o spunem metaforic) vorbind, nu era a lor de fapt. Această echipă și-a încheiat activitatea în 2011, odată cu excluderea din competiții de către FRF și cu falimentul care a urmat. Ulterior, când clubul sportiv care a deținut dintotdeauna stema și palmaresul au bătut palma cu societatea comercială Club Sportiv U Craiova, mulți oameni au refuzat să „sape” după adevăr și s-au grăbit să lanseze tot felul de acuzații și răutăți la adresa unuia dintre cluburile istorice ale României.

Sigur, cei mai mulți dintre suporterii fideli și vechi ai Științei știu deja toate aceste detalii ale poveștii noastre comune. Am vrut totuși să le reamintim, la împlinirea a 32 de ani de la acea zi de februarie 1991, pentru că există încă multe voci, în special în mass media centrală, care par nelămurite cu privire la desfășurarea reală a evenimentelor. Cert este că, deși i-a fost cântat prohodul în mai multe rânduri de-a lungul istoriei, Știința noastră dragă este încă aici. Și va fi mult timp aici, sperăm noi că din ce în ce mai puternică și mai sigură pe trecutul, prezentul și viitorul ei. Astăzi, de exemplu, scriem o nouă pagină dintr-un duel pe care îl putem considera deja un „clasic” al fotbalului românesc: cel cu CFR Cluj. La cât mai multe, cu bune și rele, dar mereu cu Universitatea în suflete!